Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 12 23 MAART 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELG. 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

KLAARTJE KOE ziet alles. Geen enkel kruimeltje of stofje blijft voor haar verborgen en haar huis blinkt je van alle kanten tegen als je bij haar op bezoek gaat. Ze doet ook haar best het huis van Goofy zo netjes mogelijk te houden, maar nauwelijks is ze de deur uit, of Goofy gaat er weer een geweldige rommel maken. „Anders is het net of ik in een vreemd huis woon," zegt hij dan.

Laatst moest hij even bij Klaartje langs om haar iets te vragen. Meteen ontdekte Klaartje dat er weer een knoop van Goofy's broek was verdwenen. „Waar jij je knopen toch altijd laat," bromde Klaartje. „Ik weet het niet," zei Goofy. „Ze wippen er zomaar af. Den ga ik ze nog wel eens achterna om ze te pakken te krijgen, maar die dingen zijn veel ronder dan ik. Dus ze kunnen veel vlugger rollen."

„Maar je gaat er toch niet kopjeduikelend achteraan?"

„Tuurlijk wel, als die knopen rollen, doe ik dat ook."

Klaartje zuchtte maar eens. Ze kon het Goofy toch niet aan z'n verstand brengen. „Maar deze knoop ben ik niet verloren, hoor!" zei Goofy met 'n triomfantelijk gezicht. „Ik heb hem er expres afgetrokken." — „Maar Goofy, waarom heb je dat dan gedaan?" vroeg Klaartje. „Ja, zie je, Klaartje, ik heb pas gelezen dat je, om iets goed te kunnen onthouden, een knoop in je zakdoek moet leggen. En omdat ik bang was dat ik niet zou onthouden wat ik je wilde vragen, heb ik dat dus gedaan." — „O, domoor, daar bedoelen ze een andere knoop mee!"

„Er stond anders niet bij, of je een grote of een kleine, houten of een leren knoop moest gebruiken," zei Goofy benepen. Klaartje slaakte opnieuw een zucht. „En wat wilde je me vragen, Goofy?" — „Of je het get in m'n zak wil naaien." — „Je hebt die zakdoek en die knoop toch niet in die kapotte zak gedaan?"

„Je, dat heb ik wel," zei Goofy bedremmeld, „en ik ben bang dat ik de knoop wéér kwijt ben!"

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 12

In de rebus die je hier ziet, staat de eerste regel van een heel bekend opzegrijmpje verborgen. Probeer eens of je te weten kunt komen hoe die regel luidt. Schrijf de oplossing (in totaal bestaande uit zes woorden), op een briefkaart en stuur die vóór 28 maart, als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam; als je in België woont aan **Donald Duck** Postbus 2, Antwerpen 19.

Vermeld duidelijk je naam en adres op de keert en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing no. 12". Heel veel succes toegewenst.

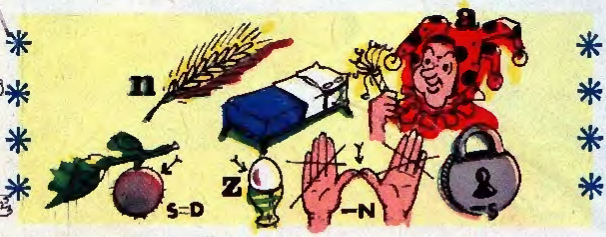

OOM DONALDS BRIEVENBUS

GERDA PROST, ALKMAAR. Als je iedere week de oplossing van de prijsvraag instuurt, win je vast weleens een prijs. Je kent toch dat bekende gezegde: De aanhouder wint? Doe maar goed je best, dan ga je beslist over, hoor!

HENK DONSELAAR, DE BILT. De oudjes doen het nog best, hè, en jij weet wel dat ik daar de voetballers mee bedoel. Je hebt me niet geschreven of je zelf ook in een voetbalclub zit en daar ben ik toch erg benieuwd naar. Dag!

MARION GEMSER, ENSCHEDE. Die tante Katrien was zo blij met je brief! Ze leest hem telkens weer en ik moet je de hartelijke groeten van haar doen. En Wolfje was helemaal in de wolken met die zoen von je. Tot schrijfs, hoor!

JAN SAALTINK, te EIBERGEN. Drink je al borreltjes, Jan? En kun je daar wel tegen? Het zal niet zo lang meer duren of je krijgt je paasrapport al. Zou dat net zo mooi zijn als je kerstrapport? Schrijf je het me eens?

Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of aan DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant von de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek OOM DONALDS BRIEVENBUS. Tot schrijfs!

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspelen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de winnaars van prijsvraag nr. 5:

1e prijs: een horloge: Jan v. d. Heuvel, Boterweg 14, **Den Bosch.**
2e prijs: een vier-kleuren hallpoint: M. Wittkämper, gr. Aelbrechtlaan 18, **Amstelveen.**
3e prijs: tafeltennisspel: E. v. d. Zee, **Leeuwarden;** T. de Hullu, **Retranchemont;** E. Sileon, **Den Haag;** Fred de Rijk, **Nieuwveen;** R. Hoedemakers, **Beek;** P. Barbier, **Rotterdam-20;** B. Smilda, **Noordhorn;** E. Roos, **Amsterdam-W.;** Y. de Meyer, **Apeldoorn;** J. Krüger, **Hoorn.**
Troostprijs, een doosje Donald Duck postpapier voor: L. Michiels, **Winterslag (Blg.);** E. en H. Woldendorp, **Nieuwe Schans;** T. Gerretse, **Breda;** N. Kuyt, **Naarden;** R. v. d. Kooij, **Delft;** S. Arts, **Nijmegen;** T. Schotman, **Zwolle;** A. Tiiroe, **Goes;** G. Linssen, **Maastricht;** A. Oldenkamp, **Enschede;** J. v. d. Blom, **Westzaan;** A. Drent, **Hoogezand;** Kinderen Geers, **Steenbergen;** Eize de Boer, **Sneek;** H. Klein, **Zutphen;** T. Le Gro, **Bodegraven;** Y. Turél, **Doorn;** L. Derractere, **Menen (Blg.);** T. v. d. Ven, **Harmelen;** Peter Denee, **Harderwijk.**

De oplossing van prijsvraag nr. 10 luidt: **GEDANE ZAKEN NEMEN GEEN KEER.**

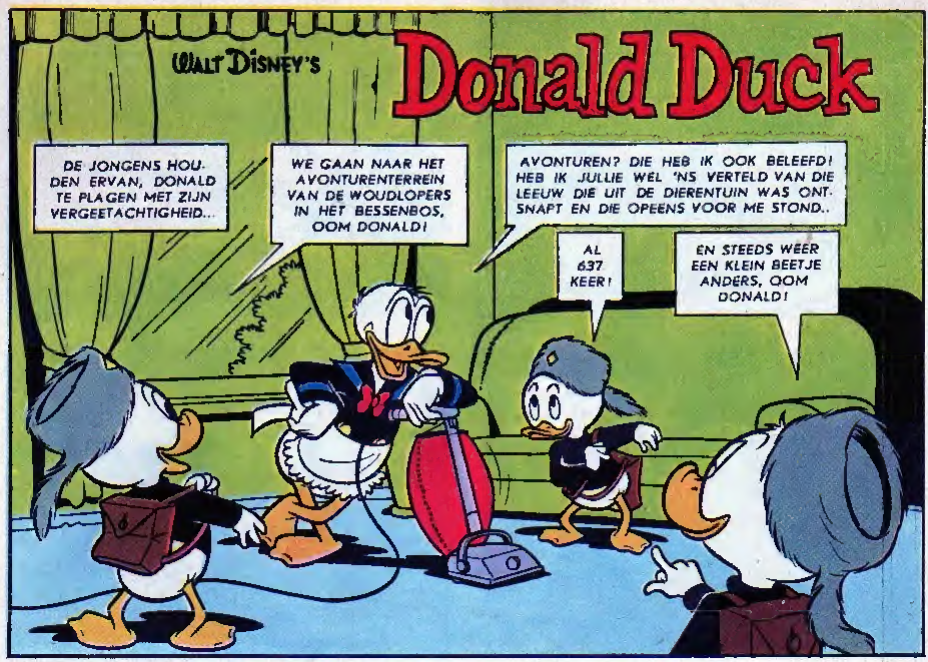
WALT DISNEY'S
Donald Duck
DE JONGENS HOUDEN ERVAN, DONALD TE PLAGEN MET ZIJN VERGEETACHTIGHEID...
WE GAAN NAAR HET AVONTURENTERREIN VAN DE WOUDLOPERS IN HET BESSENBOS, OOM DONALD!
AVONTUREN? DIE HEB IK OOK BELEEFD! HEB IK JULLIE WEL 'NS VERTELD VAN DIE LEEUW DIE UIT DE DIERENTUIN WAS ONTSNAPT EN DIE OPEENS VOOR ME STOND..
AL 637 KEER!
EN STEEDS WEER EEN KLEIN BEETJE ANDERS, OOM DONALD!

DE LAATSTE KEER WAS HET EEN WOESTE TIJGER!
MAAR DIE LIJKT OOK VEEL OP EEN LEEUW!

EN DIE KEER DAARVOOR ZEI U DAT 'T EEN WILDE KAMEEL WAS!
A-ALS JE ZO SCHRIKT, KUN JE TOCH NIET WETEN WAT JE ZIET!

EEN WOUDLOPER WEL! DAT STAAT IN ARTIKEL 4 VAN HET WOUDLOPERSREGLEMENT!
VOORWAARTS MARS!
HUH!

ART 4 VAN WOUDLOPERS REGLEMENT
"EEN WOUDLOPER MOET ALTIJD HET HOOFD KOEL!"
OCH, OCH, WAT ZIJN DIE WOUDLOPERS TOCH FLINK!

IK HEB ERG VEEL ZIN OM ZE EENS GOED BANG TE MAKEN!
HMM!

HÉ, DEZE OUWE BROMBEER IS NET WAT IK NODIG HEB! SJONGE, WAT ZULLEN DIE JONGENS SCHRIKKEN!

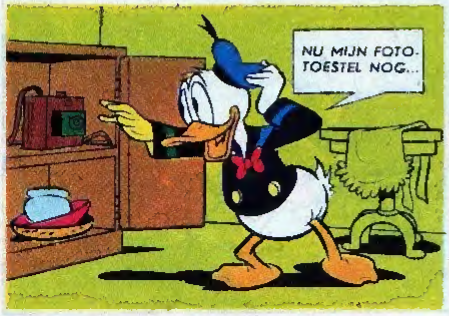
NU MIJN FOTO-TOESTEL NOG...

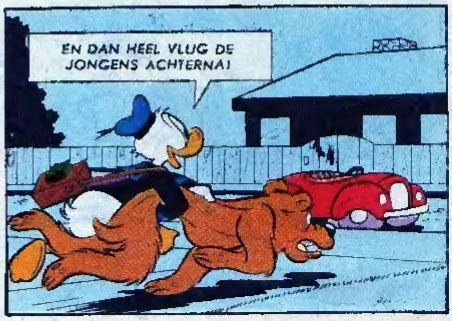
EN DAN HEEL VLUG DE JONGENS ACHTERNA!

HA, DAAR LOPEN ZE!
HUP! HUP! HUP!

IK ZAL HET STEVIG VAST-NAAIEN!
GOED! MAAR DOE 'T VLUG!
KLEERMAKER

LATER...
JE ZOU HET 'N WOUD-LOPERVERSCHRIKKER KUNNEN NOEMEN!

DIT H-H-HOBBELP-P-PAADJE IS EEN K-K-KORTERE WEG!
HUP! HUP! HUP!
BENK!
BESSEN BOS

IK ZAL MIJN FOTOTOESTEL HIER MAAR INSTELLEN!
EINDE
WOUDLOPERS WEG VAN AVONTUUR
GEEN TOEGANG

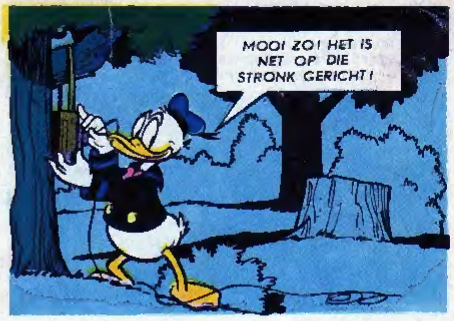
MOOI ZO! HET IS NET OP DIE STRONK GERICHT!

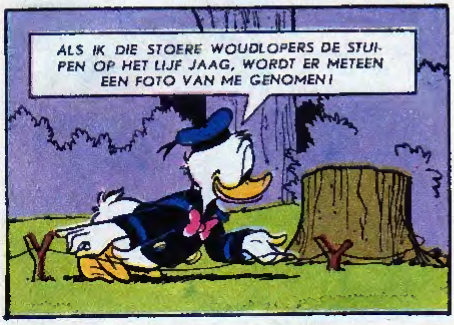
ALS IK DIE STOERE WOUDLOPERS DE STUIPEN OP HET LIJF JAAG, WORDT ER METEEN EEN FOTO VAN ME GENOMEN!

HAHA! ZE ZULLEN NIET MEER WETEN WELK DIER HET IS GEWEEST, DENK IK!

COMPAGNIE, HALT!
EN ALS ZE DAN LATER TOEGEVEN DAT ZE HET ECHT NIET MEER WETEN, ZAL IK HUN DIE FOTO EENS LATEN ZIEN! HIHI!
WOUDLOPERS WEG VAN AVONTUUR
NEEM GEEN HINDERNISSEN ZONDER GELEIDE!

ONDER GELEIDE! ALS ZE DENKEN DAT WE ER AFROLLEN, DAN HEBBEN ZE HET MIS!
AVONTUUR
NEEM GEEN HINDERNISSEN ZONDER GELEIDE!
KOM MEE!

JE LEERT ZO WEL JE EVENWICHT TE BEWAREN!
VOORZICHTIG!

DAT GEKLAUTER OVER SCHOTTEN IS VOOR ONS 'N PEULESCHILLETJE!

IK WED DAT WE MET TOUWZWAAIEN ZELFS OVER EEN RIVIER HEENKOMEN, DIE VOL ZIT MET KROKODILLEN!

ZEG, JONGENS, HET LAATSTE STUKJE ZIT VOL GENIEPIGE VALLETJES, HOOR! WEES GOED OP JE HOEDE!
GEVAAR

EH... WAT VOOR VALLETJES?
IK WEET 'T NIET! KIJK UIT VOOR...

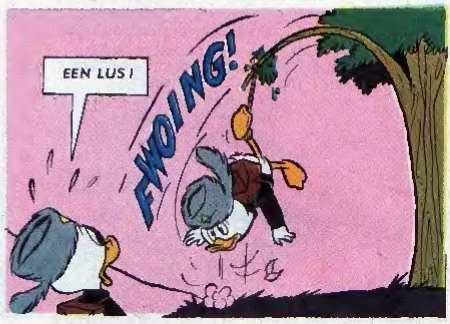
EEN LUS!
FWOING!

O, DUS DAAROM MAG JE NIET ZONDER GELEIDE OVER DE BOOMSTAM!
J-J-JA!

ANDERS ZOU JE EEN HELE TIJD MOETEN WACHTEN VOOR ER HULP KOMT!

DAT UITKIJKEN VOOR VALLEN MAAKT ME GEWOON ZENUWACHTIG!
MIJ OOK!
HA! ZE KOMEN ER AAN!

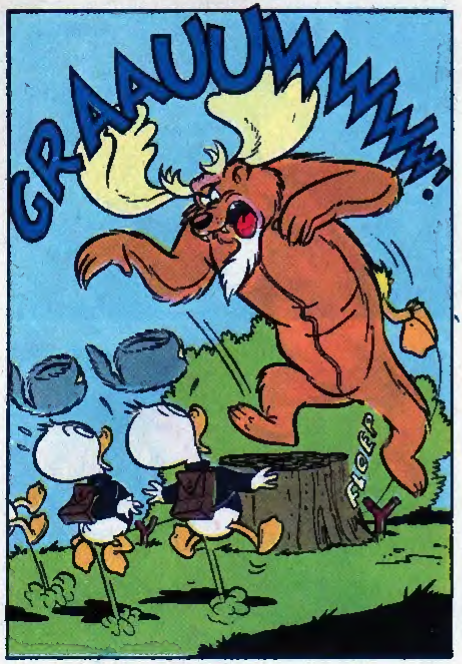
GRAAUUUMMMM!
FLOP

HELP!
HELP! HELP!
HELP!
DAT GING GOED

IK ZAL ZE ACHTER-NA GAAN OM ZE NOG VEEL BANGER TE MAKEN! HIHI!

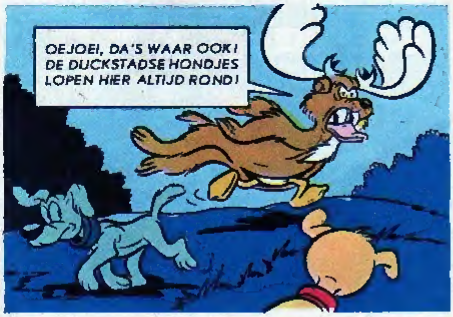
OEJOEI, DA'S WAAR OOK! DE DUCKSTADSE HONDJES LOPEN HIER ALTIJD ROND!

SCHIET OP, NARE BEMOEIALS! IK BEN GEEN ECHTE BEER... KIJK MAAR...
KEF!
KEF!
KEF!

WAT?
KEF!
KEF!

KEF!
WIE LEGT HIER NU 'N VALSTRIK NEER?

HEBBEN JULLIE NU JE ZIN!

ZO! NU HEB IK TENMINSTE RUST!
HMM!

GELOOF MAAR NIET DAT DIE HONDEN HULP GAAN HALEN ZOALS ZE IN FILMS ALTIJD DOEN!

I IK ZAL 'NS PROBEREN OF IK BIJ DIE STAM KAN KOMEN!

DAAR ZAL IK WEL EEN POOSJE ZOET MEE ZIJN!

INTUSSEN...
WOUDLOPERS MOGEN NIET SCHRIKKEN!
IEDEREEN ZOU SCHRIKKEN VAN EEN REUZEBEER MET EEN GEWEI!

H-HET WAS TOCH EEN ELAND?
EEN ELAND MET 'N GEITESIK? DAT KAN TOCH NIET?
WACHT 'NS, LUI!

MIJN WOUDLOPERSGEHEUGEN ZEGT ME DAT ER IETS HEEL VREEMDS WAS AAN DIE BEER, OF WAT HET DAN OOK MOCHT ZIJN!

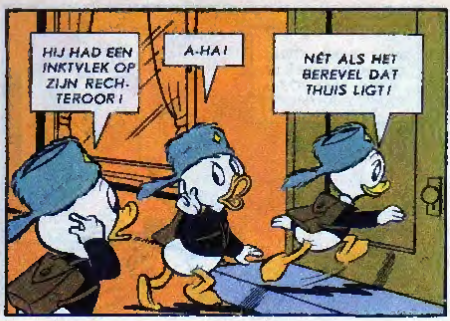
HIJ HAD EEN INKTVLEK OP ZIJN RECHTEROOR!
A-HA!
NÉT ALS HET BEREVEL DAT THUIS LIGT!

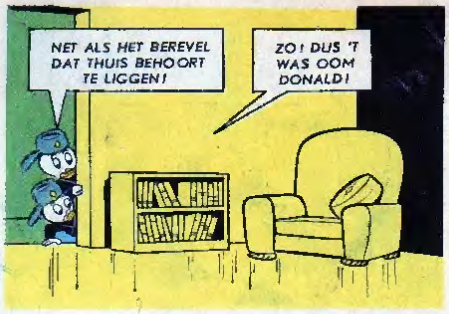
NET ALS HET BEREVEL DAT THUIS BEHOORT TE LIGGEN!
ZO! DUS 'T WAS OOM DONALD!

EN MET DAT GEWEI EN DIE GEITESIK WILDE HIJ ONS NATUURLIJK IN DE WAR BRENGEN!
EN HIJ VERWACHT NATUURLIJK DAT WE ZULLEN VERTELLEN WAT WE HEBBEN BELEEFD!

WE MOETEN HEM FOPPEN HOOR!
JA, WE GAAN NET DOEN OF WE HET VERGETEN ZIJN!
DAT IS GOED! MONDJE DICHT!

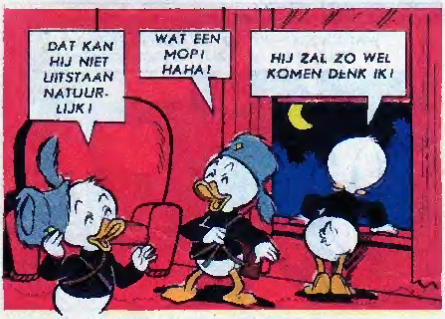
DAT KAN HIJ NIET UITSTAAN NATUURLIJK!
WAT EEN MOP! HAHA!
HIJ ZAL ZO WEL KOMEN DENK IK!

MISSCHIEN HEEFT HIJ WEL PECH GEHAD!
AAH! EINDELIJK!

NU MOET IK ME AAN DIE TAK OPTREKKEN!

IK HEB ER (PUF!) AL DIE MOEITE WEL VOOR OVER (PUF!) ALS IK DENK AAN HET AVONTUUR DAT DE JONGENS (PUF!) STRAKS ZULLEN VERTELLEN!

LATER...
SST! HIJ KOMT ER AAN, JONGENS!
I-IK ZAL ME EEN BEETJE WASSEN!
BENG!
BENG!
KRAK!

WAT IS ER, OOM DONALD? HEBT U WEER EEN BOZE KAMEEL ONTMOET?
WAT... EH...

HÉ! DAG, JONGENS! IS ER NOG IETS GEBEURD IN HET BESSENBOS? HEBBEN JULLIE IETS AVONTUURLIJKS BELEEFD?
NEE!
NEE!
NEE!

NEE!?
NEE!

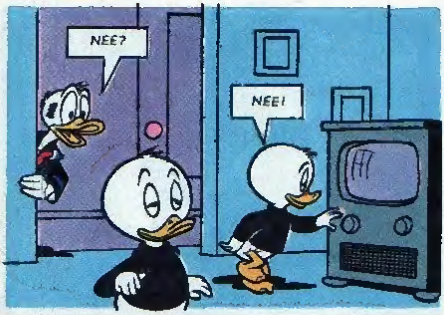
NEE?
NEE!

WAT KRIJGEN WE NU? ZE DOEN NET ALSOF ZE HELEMAAL NIET ZIJN GESCHROKKEN!
BENG!
BENG!

ZE KUNNEN ME NIETS WIJSMAKEN! IK HEB DIE FOTO NOG OM NET TE LATEN ZIEN ...EH-OH!

I-IK HEB MIJN FOTOTOESTEL IN HET BOS LATEN LIGGEN!

GAAT U ER ALWEER VAN-DOOR, OOM DONALD?
EH... JA, IK MOET NOG EEN BOOD-SCHAP DOEN!
IK ZAL DIE JONGENS WEL KRIJGEN WACHT MAAR 'NS EVEN!
BESSEN-BOS
POETSJ!
LATER...
AHA! DAAR IS DE STILLE GETUIGE!
NU DE JONGENS EENS LATEN ZIEN DAT...
FWOING!
GOEIE GRUTJES! IK WAS HELE MAAL DIE VERRA-DERLIJKE LUSSEN VERGETEN!
(ZUCHT!) DAN GA IK MAAR WEER SCHOMMELEN!
(GEEUW!) IK HEB SLAAP, ZEG!
JA, IK GA OOK NAAR BED!

WAT ZOU ER MET OOM DONALD GEBEURD ZIJN?
HIJ KAN VAST Z'N HUIS NIET VINDEN!

SJONGE, WAT ZAL IK LACHEN (PUF! PUF!) ALS DE JONGENS DAT KIEKJE ZIEN!

VEEL LATER
KOM, STA EENS OP, JONGENS! IK WIL JULLIE EVEN EEN FOTO LATEN ZIEN!
OM 2 UUR?
MOET DAT NU?

NEE! ER STAAT NIETS OP!
GEEN WONDER!

U HEBT DE KAP NIET VAN DE LENS AF GEHAALD!

WAT EEN GEHEUGEN!

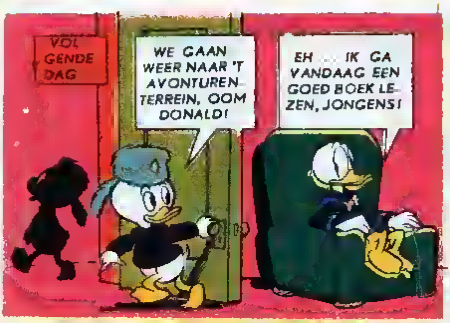
VOL GENDE DAG
WE GAAN WEER NAAR 'T AVONTUREN-TERREIN, OOM DONALD!
EH ... IK GA VANDAAG EEN GOED BOEK LE-ZEN, JONGENS!

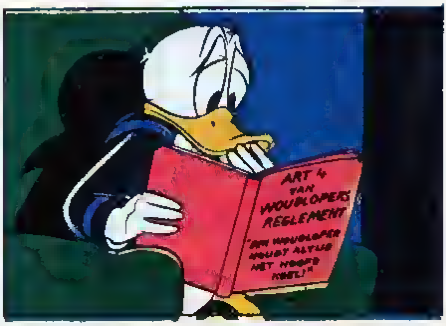
ART 4 VAN WOUDLOPERS REGLEMENT
"EEN WOUDLOPER HOUDT ALTIJD HET HOOFD KOEL!"

Tweeling woorden

ZOALS ja zult weten, bestaat er een groep woorden, die een dubbele betekenis hebben. Denk bijvoorbeeld maar eens aan de woorden bank, schot en viool. Met bank wordt hat meubel of da installing bedoeld, met schot aen afscheiding of een geluid en met viool het bloempje of het muzieknstrument. Met behulp van deee tweelingwoorden kun je een leuk spelletje spelen.

Het spel wordt geleid door twee laden van het gezelschap. De laiders spreken met elkaar af — vanzelfsprekend zonder dat de rest van het gezelschap het hoort — welk woord zij **beiden** en welke betekenis van dit woord zij **ieder** gaan uitbeelden. De hedoeling is namelijk, dat het gezelschap aan de hand van de gegevens die de spelleidars verstrekken, het gekozen woord ontdekt.

Stel dus dat bet woord „schot" gekozen is. De ane leider zegt nu: „Mijn hoedje deelt iets in tweeën". De ander: „Het mijne kan dit ook soms". Leider A zegt dan weer: „Aan mijn hoedje wordt wel stiekem geluisterd". Daarop zegt B: „Mijn hoedje maakt daarvoor taveel lawaai". A vervolgt: „Men boort door mijn hoedje vaak een kijkgat". B: „Mijn boedje boort vaak zelf gaten".

A: „Het mijna kan beschermen tegen water of vuur".

Degene die alle eigenschappen met elkaar combineert, zal vroeg of laat op het woord komen. De leiders kunnen het spel natuurlijk rekken of bespoedigen, naargelang hun uitlatingen. Als een woord zelfs drie batekenissen heeft, zoals „mijn" (1 delvingsplaats, 2 verdedigingswapen, 3 veiling), dan zijn er natuurlijk drie spelleidars nodig.

* * * * * * * * * * * * *

Beleefdheidsbezoek

VOOR dit bezoek kiest de spelleider een dame en een heer. Ze worden buiten de kamer geleid, om de rest van het gezelschap gelegenheid te geven da opdracht te bespreken. Deze opdracht bestaat uit voor da dame en voor da heer elk een zin, die in het gesprek hij het komende beleefdheidsbezoek moet worden verwerkt. Vanzelfsprekend weten de twea gesprekspartners van elkaar niet, welke zin hun is toegewezen.

Zo zou het gezelschap bijvoorbeeld aan de dame de verplichte zin „Ik vind hat steads weer moeilijk om uit al die vruchten in blik het beste ta kopen," kunnen toewijzen. Voor de heer zou de zin: „De schokbrekers van mijn oude wagen zijn nog in prima staat," geschikt zijn. Om de beurt worden de gesprekspartners nu binnengeroepen, zodat aan elk de betreffende zin kan worden meegedeeld. Voordat ze weer hulten de kamer gaan, moeten ze de zin elkeie malen harbalen, zodat ze hem goed onthouden.

Dan mogen de dame en heer weer binnenkomen. Ze nemen plaats op een bank en beginnen een gesprek. De partners moeten nu trachten de loop van het gesprek een zodanige wending ta geven, dat de hun toegewezen zinnen in logisch verband in het gesprek kunnen worden ingelast. Wie dit het eerst lukt, heeft de wedstrijd in welsprekendheid gewonnen.

Voor de „onbescheiden" toehoorders is dit duel, vooral als het serieus en toch ook humoristisch wordt opgevat, beslist hat beluisteren waard.

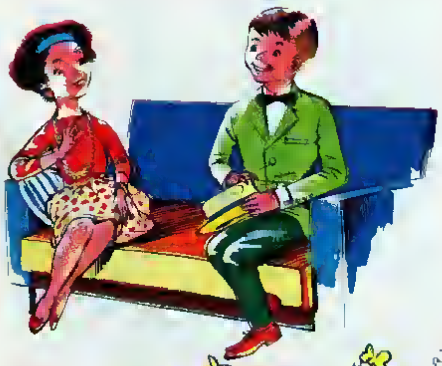

Pipo en het oog van Ox

De bewoners van het dal Rhim-Rhama dachten altijd dat het daglicht afkomstig was van het oog van Ox, een reus die de top van de Lamalaja bewoont Als dat licht opeens uitfloept, gaan Pipo, Petra en het jongetje Toj-Toj op onderzoek Na een ontmoeting met de Diepfriezen, een dwerg-bergvolkje, komen ze bij Ox aan en maken dan kennis met zijn verschrikkelijk lelijke vrouw
Zij vernemen dat het daglicht niet van Ox kwam, maar van een grote diamant, die Ox moest beschermen. Deze diamant is gestolen . . .

OP REIS NAAR BLAUWLAND

MENEERTJE de bergtop en mevrouwtje," roept Pipo plechtig, „we beginnen al aardig op te schieten met ons gesnuffel naar de dieven van die kostbare diamant! We hebben een blauw petje gevonden Dat betekent dat de dief afkomstig moet zijn uit een van de regenbooglanden aan de andere kant van de berg en wel het koninkrijk genaamd Blauwland! Dat is dus al knap speurneuzenwerk, nietwaar?" De grote Ox en zijn vrouw knikken opgewonden „En er is nog meer nieuws!" roept de sneeuwvrouw, terwijl het gezelschap terugloopt naar het top-huis „De oudste Diepfries is naar boven gekomen om iets te vertellen namens zijn volk!"

Als ze binnenstappen zien ze inderdaad dezelfde pluizige grijsaard op de sofa zitten die Pipo en de kinderen de weg wees naar de wenteltrap Aan zijn gezicht kun je niet zien dat hij opgewonden is, want dat gaat bijna helemaal schuil achter bont en haar Maar zijn magere knieen maken een ratelend geluid doordat ze tegen elkaar klapperen van angst. Zodra ze binnen zijn, staat het mannetje op en laat zich met een kwekkend geluid plat op de grond vallen voor de grote Ox De goede bergtopman is kennelijk een beetje verlegen met deze eerbetuigingen

„Ik kan er niks aan doen," fluistert hij tot Pipo „Die Diepfriezen zien mij altijd aan voor koning van deze berg Het is ze niet uit hun hoofd te praten en daarom laten mijn vrouw en ik het maar zo! De voorouders van deze Diepfriezen geloofden al dat mijn voorouders van koninklijken bloede waren, het is altijd zo geweest! Zoiets heet een traditie geloof ik, en het past niet dat een eenvoudig man als ik daar iets aan verandert 't Is trouwens wel handig, want nu bewaakt het Diepfriesvolk onze top en zorgt geheel gratis voor brandhout en spritskoeken!"

„Stil nou, Piet!" roept de verschrikkelijk lelijke sneeuwvrouw, „die Diepfries heeft wat bijzonders te vertellen! Toe, zeg het maar, brave bergpeuter!" De oude Diepfries springt overeind en zwaait met zijn armen

„Brzzszwoets!" roept hij duidelijk „Oespf lssest zzzsswi kzzzt frussssk! pff o pff!" En op overtuigende toon voegt hij er aan toe „Brl brnoproetfiko!"

„Alsjeblieft, meneer Pipo!" roept de sneeuwvrouw, „nu hoort u het zelf! Wat denkt u ervan?"

Pipo krabt zich even achter zijn oren. „Jaja," zegt hij, „dit soort geluiden maakt Mammaloe ook wel eens! Maar dan alleen vrijdags met een natte zwabber op de vloer van onze woonwagen! De narigheid is dat ik geen zwabberzwieptaal versta!"

De grote Ox legt Pipo vlug uit dat de kleine Diepfries hierheen is gekomen, omdat ze in hun grotten voetstappen hebben ontdekt, die niet van hen zelf zijn, en dat er bovendien één van de leden van de Diepfriesstam spoorloos is verdwenen! „Zozo," zegt Pipo „Vraag hem eens of de verdwijning van die Diepfries is gebeurd op de dag van de diefstal van de diamant?"

De grote Ox brengt de boodschap over in de zwabberzwieptaal. De oude Diepfries begint zo heftig te schudden, dat de ijspegels rinkelend uit zijn pelskleding op de grond vallen Dat is voor Pipo het beslissende teken De clown knoopt zijn jas dicht, pakt zijn rugzak en roept

„Petra en Toj-Toj, we gaan aan de tweede helft van dit grote avontuur beginnen! De speurtocht naar de dieven van de top-diamant! Meneer en mevrouwtje Ox, wij groeten u! Pipo en de kinderen zullen afdalen naar het koninkrijk Blauwland en we keren niet terug zonder de diamant, reken daar maar op! Er is een dief uit Blauwland gekomen, die met behulp van een slechte Diepfries over de geheime wenteltrap naar deze top is geklauterd. Samen hebben ze de diamant gestolen, maar we zullen ze vinden; voorwaarts, buppekee!"

De grote Ox en zijn vrouw staat het huilen nader dan het lachen als Pipo en de kinderen hun bergtopwoning verlaten en met de oude Diepfries naar de toegang tot de steile wenteltrap lopen.

„Ohoh!" zucht de verschrikkelijk zielige sneeuwman Ox, „dat waren de aardigste dieplandmensen die we ooit hebben gezien! Zo'n clown is nog eens een opkikkerije!"

„Ja," zegt de verschrikkelijk lelijke sneeuwvrouw, „die kinderen waren trouwens ook erg lief! Ze hebben me niet uitgelachen om mijn lelijkheid en dat is heel wat! En de clown zal dat een mal gezicht op z'n tijd juist wel leuk is, en hij kan het weten! Ik hoop erg dat we ze nog eens terug zien!"

Ondertussen zijn de oude Diepfries, Pipo, Petra en Toj-Toj aan de afdaling van de grote wenteltrap begonnen. Zo'n afdaling duurt een half uur korter dan een beklimming, maar toch altijd nog drieëneenhalf uur! Als ze het bolen-dorp van het Diepfriesvolk bereiken, zijn ze een tijdje buiten adem, maar de kleine grotbewoners doen alles om het onze drie reizigers zo aangenaam mogelijk te maken: ze mogen op 't zachtste stro bij het vuur zitten en ze krijgen de lekkerste sprits. Daardoor knappen ze vlug op en ze staan na

Een wonderlijke geschiedenis door
WIM HEIDIJK, met tekeningen van
JAN WESSELING

een uurtje al weer klaar om hun reis naar Blauwland te vervolgen. Als ze afscheid willen nemen van het vriendelijke bergvolkje, komt een troepje wijze Diepfriezen plotseling aandragen met een klein, wit diertje! „Ach, wat lief," zegt Petra. „Dat is een sneeuwvosje, papa, ik herken hem uit mijn dierkundeboek! Als wij hem mogen houden, noem ik hem Vlasco!" Ze mogen 't sneeuwvosje meenemen, maar uit de drukke gebaren van de Diepfriezen begrijpt Pipo wat precies de bedoeling is. „Ze wijzen op hun neus," zegt Pipo. „Ze bedoelen dat zo'n vosje ook een goede speurhond is! Ja, sapperdeflap, ik snap het: ze geven ons dat dierije mee omdat hij het spoor kan volgen van de weggelopen Diepfries! Op die manier komen we vanzelf bij de diamant-dieven, dat is handig! Bedankt, meneertjes de vriespuntneuzen!"

Maar nog is er geen einde aan de behulpzaamheid van het bergvolkje: als Pipo afscheid neemt, geven ze hem een gids mee, die hun het gemakkelijkste paadje over de lagere bellingen van de Lamalaja kan wijzen. Ze lopen twee uur, rusten en eten dan een half uur, wandelen eindelijk weer door ruisende dennenbossen en langs staalblauwe meertjes en bereiken na nog een uurtje een bord met 't opschrift: „Einde van de berg, weg naar de Regenbooglanden!" De clown en de kinderen nemen hier afscheid van de Diepfriesgids, die terug moet keren naar zijn berggrot-dorpje. Bij het volgende kruispunt zetten ze Vlasco het sneeuwvosje op de grond, houden hem aan de lijn en kiezen de weg waarnaast het bordje staat met de richting „Blauwland".

„Weer een land waar ik nog nooit geweest ben," roept Pipo. „Het zal me benieuwen!"

VOLGENDE WEEK:
DE OPSCHEPPERS VAN BLAUWLAND!

WALT DISNEY'S

de kleine Boze Wolf

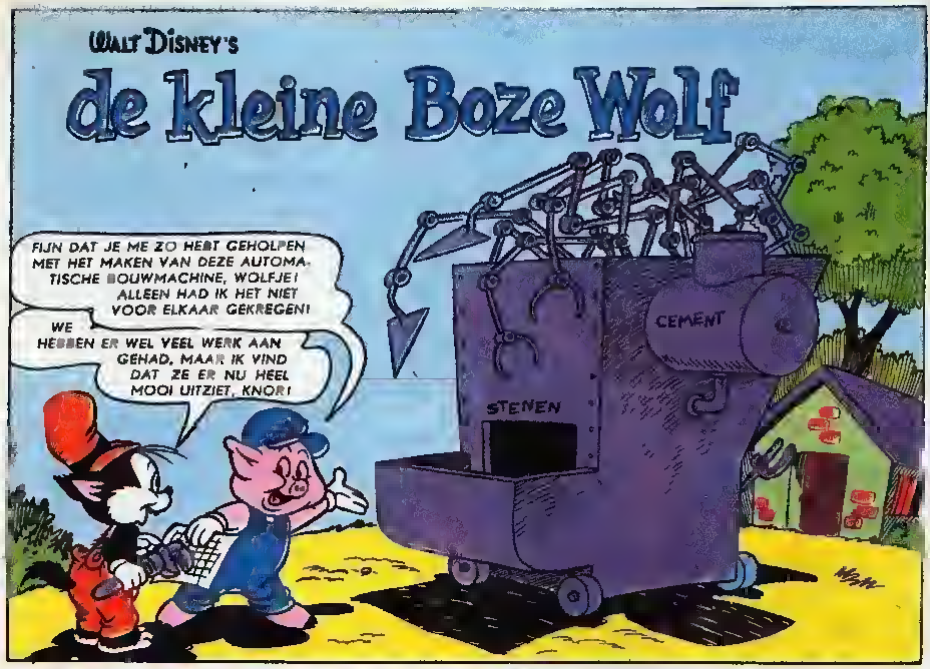

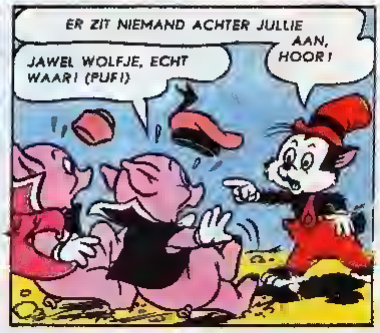

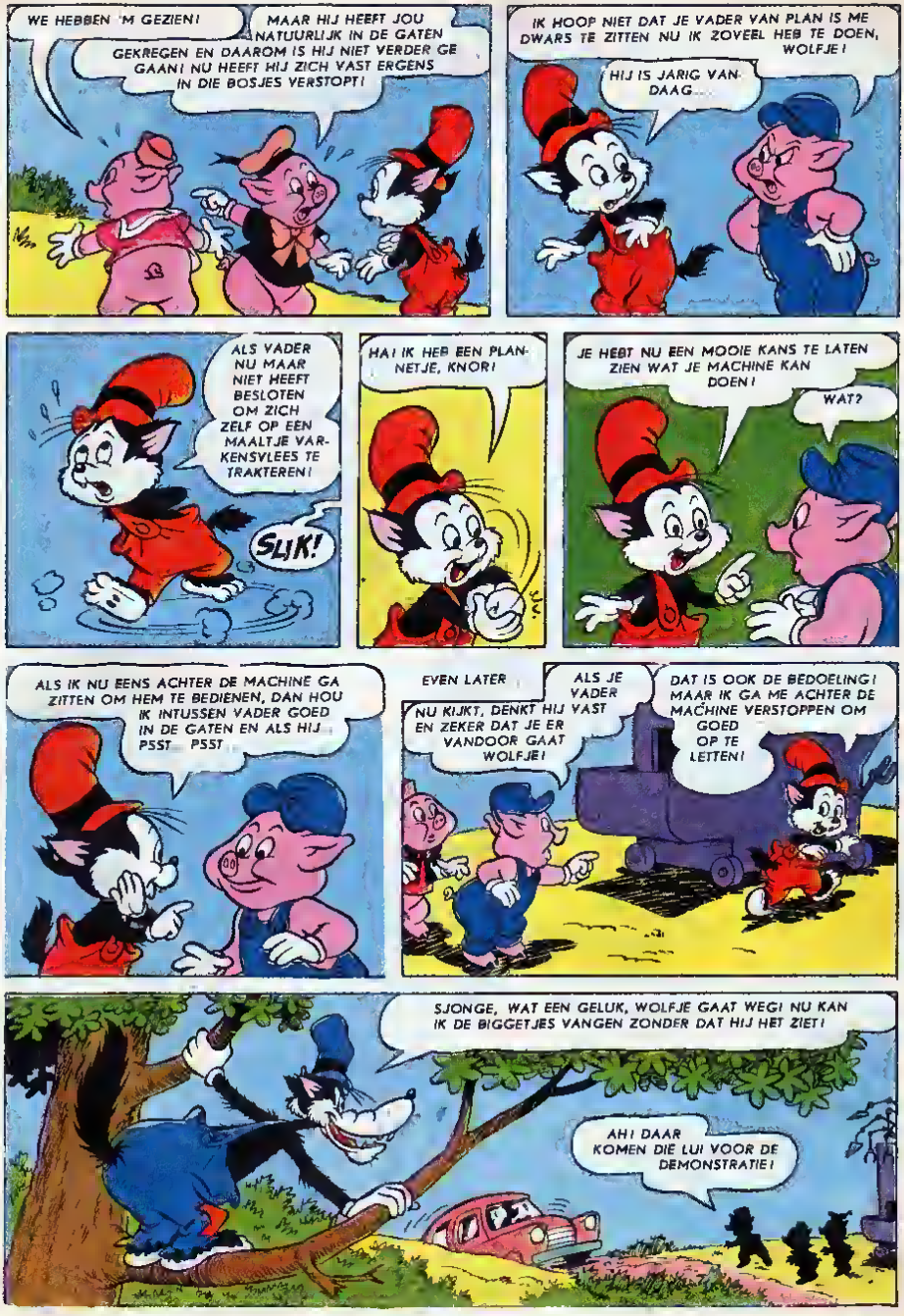
WE HEBBEN 'M GEZIEN!
MAAR HIJ HEEFT JOU NATUURLIJK IN DE GATEN GEKREGEN EN DAAROM IS HIJ NIET VERDER GE GAAN! NU HEEFT HIJ ZICH VAST ERGENS IN DIE BOSJES VERSTOPT!
IK HOOP NIET DAT JE VADER VAN PLAN IS ME DWARS TE ZITTEN NU IK ZOVEEL HEB TE DOEN, WOLFJE!
HIJ IS JARIG VANDAAG....
ALS VADER NU MAAR NIET HEEFT BESLOTEN OM ZICH ZELF OP EEN MAALTJE VARKENSVLEES TE TRAKTEREN!
SLIK!
HA! IK HEB EEN PLANNETJE, KNOR!
JE HEBT NU EEN MOOIE KANS TE LATEN ZIEN WAT JE MACHINE KAN DOEN!
WAT?
ALS IK NU EENS ACHTER DE MACHINE GA ZITTEN OM HEM TE BEDIENEN, DAN HOU IK INTUSSEN VADER GOED IN DE GATEN EN ALS HIJ ... PSST ... PSST ...
EVEN LATER ...
ALS JE VADER NU KIJKT, DENKT HIJ VAST EN ZEKER DAT JE ER VANDOOR GAAT WOLFJE!
DAT IS OOK DE BEDOELING! MAAR IK GA ME ACHTER DE MACHINE VERSTOPPEN OM GOED OP TE LETTEN!
SJONGE, WAT EEN GELUK, WOLFJE GAAT WEG! NU KAN IK DE BIGGETJES VANGEN ZONDER DAT HIJ HET ZIET!
AH! DAAR KOMEN DIE LUI VOOR DE DEMONSTRATIE!

WE ZOUDEN NU GRAAG JE MACHINE AAN HET WERK ZIEN, KNOR!
DAT KAN, HOOR! EN IK ZAL U PRECIES UITLEGGEN WAT ZE ALLEMAAL GAAT DOEN!
ALS ZIJ MET DAT DING BEZIG ZIJN, GA IK ME VLUG VLAKBIJ IN DAT BOSJE VERSTOPPEN! EN DAAR WACHT IK DAN MIJN KANS AF OM ZE TE VANGEN!
EERST ZAL IK U LATEN ZIEN HOE DE MACHINE IN EEN NORMAAL TEMPO EEN STENEN MUUR KAN BOUWEN, HEREN!
ALS DE BAK VOL IS, MOET JIJ WOLFJE VERTELLEN DAT HIJ KAN BEGINNEN, HOOR!
GOED!
BEGIN MAAR WOLFJE!
JA, KNAR!
OP HET OGENBLIK KAN DE MACHINE VIJFTIG STENEN PER UUR OP ELKAAR LEGGEN, HEREN!
SPLETS!
VIJFTIG STENEN PER UUR?
DAT IS VEEL TE LANGZAAM!
DAT KOMT GOED VAN PAS! DOOR DIE MUUR KUNNEN DE BIGGETJES NIET ZIEN DAT IK ER AAN KOM! HIHI!
DE BOZE WOLF DENKT ZEKER DAT WE NIET IN DE GATEN HEBBEN DAT HIJ ACHTER DIE BOSJES ZIT! HAHA!

AHAAAA....
EN NU GA IK DE MACHINE OP TOPSNELHEID ZETTEN, NEGENHONDERD STENEN PER UUR!
KLIK!
KLIK!
WAT VINDT U HIERVAN, HEREN?
GEWELDIG!
ZE DOET 'T FANTASTISCH!
WAT KRIJGEN WE NOU?
ZOEF!
ZOEF!
ZOEF!
ZOEF!
ZOEF!
SPLETS!
SPLETS!
WE KOPEN 'M!
WE ZULLEN DEZE SNELBOUW-MACHINE LATEN OPHALEN, KNOR!
EN IK ZAL DE REKENING STUREN!
ZEG, WAT BETEKENT DIT ALLE MAAL?
NOU, WE WISTEN DAT U JARIG BENT
EN HEBBEN DEZE TAART VAN STEEN GEBAKKEN!
BAH, WAT EEN VERJAARDAG! GEVANGEN IN EEN TAART! BAH!
WEL-GEFELICI-TEERD!

Knabbel en Babbel

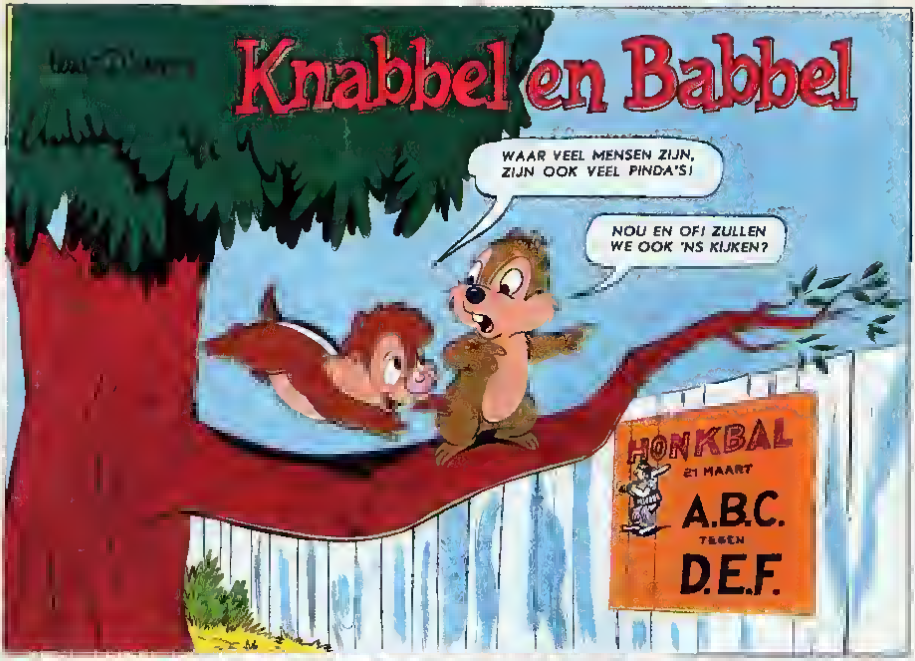

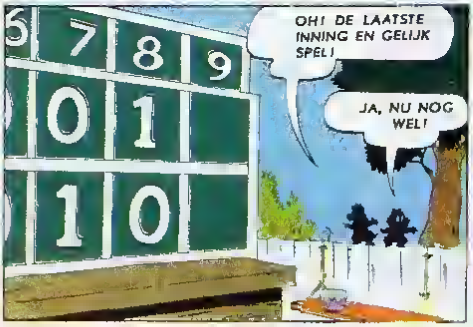

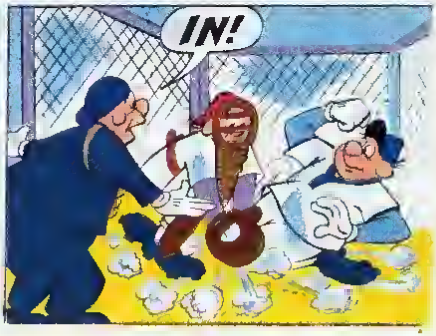

DEUGT NIETS VAN! DIE MAN WAS UIT!
SST! DE SCHEIDSRECHTER STAAT VLAKBIJ! DIE ZIET 'T HEUS WEL!
LATER
DE THUISCLUB GAAT VERLIEZEN!
DAT HOEFT HELEMAAL NIET!
SJONGEJONGE, DIE KNAAP KAN GOED SLAAN!
ALS HIJ DE THUISPLAAT HAALT, IS DAT EEN PUNT VOOR ONS!
MOOI! LOPEN MET 'M!
AI, WAT EEN SLAG!
PLOK!
KIJK UIT, BABBEL!
KONK!
GOEIE GRUTJES! HIJ IS IN DE EMMER GEPLONSD!
SPLETS!
JE BENT HELEMAAL WIT! HAHA!
BLOEB!

GELUKKIG! DE BAL GING ER NIET OVER!
WAT? HELPIE! HIJ ZIET BABBEL VOOR DE BAL AAN!
ALS IK DE PLAAT MAAR HAAL!
OEF!
TOE! GOOI DIE BAL GAUW NAAR DE PLAAT!
WAT GEBEURT ER ALLEMAAL MET ME?
OEJOE!!
WAT SPANNEND, HÈ!
NOU EN OF!
JE BENT UIT!
WAT UIT?! ZEG DAT NOG EENS!

EH... HIJ W WAS TOCH IN, GELOOF IK!
HIJ IS OP ZIJN BESLISSING TERUGGEKOMEN!
EN METEEN FLAUW GEVALLEN!
HELP!
HOERA! A B C HEEFT GEWONNEN!
HOERA VOOR A B C !
DE VOORSTANDERS VAN D E F ZIJN BOOS! EN NU MAAR ETEN!
WAT ZIE IK DAAR NOU?
EEN BAL MET POOT JES!
DAT VIND IK 'N REUZE MOP, JONGENS! HAHA!
IK OOK! ALS DE ANDEREN DAT BEESTJE NIET ALS BAL HADDEN GEBRUIKT, HADDEN ZIJ GEWONNEN!
HAHA!
HOHO!
HA! HA!
EN ZO...
WAT EEN BLUNDER VOOR DE SCHEIDS-RECHTER, HÉ?
JA, MAAR HIJ HAD GEEN ANDERE KEUS!
PER SLOT STOND DE SCHEIDSRECHTER ER MET ZIJN NEUS VLAKBIJ! HIHI!

RUMOER OM DE DOLFIJN

Als Harry Loader, een oom van Brian Harvey, door een ontploffing aan boord van zijn jacht de Dolfijn omkomt, erft Brian het schip. Het ligt op de werf in een Friese haven en Brian vraagt Jane en Jerry Conway met hem naar Nederland te gaan om het op te halen. Voor zij echter kunnen vertrekken, wordt Brian door een auto aangereden. Opzettelijk ...

MAAR dat klinkt krankzinnig!" riep Jane uit. „Hoe... waarom... zou het iets te maken hebben met het jacht?"

„Ik weet het natuurlijk niet zeker, maar ik heb zo'n gevoel dat iemand me wil beletten het te krijgen."

„Maar waarom in vredesnaam zou iemand jou dat willen beletten?" Jerry roerde zenuwachtig in zijn koffie. „Je oom heeft je die boot nagelaten. Er is toch niets bijzonders mee?"

„Voor zover ik weet niet," gaf Brian toe. „Ik heb er met mijn oom een paar keer in gezeild. Het is een gewone, kleine zeewaardige boot, een meter of zeven en half lang met drie slaapplaatsen."

„Nou, maar dan begrijp ik niet.."

„Er is al iemand die er een bod op heeft gedaan," viel Brian hem in de rede.

„Nu al?" vroeg Jane.

„En het bod was heel wat hoger dan de boot waard is," voegde Brian er nadrukkelijk aan toe. „Wat kan iemand daar voor een belang bij hebben, terwijl de scheepswerf in Oosterloo nog niet eens klaar is met de reparaties?"

„Ja, het is inderdaad een beetje vreemd," gaf Jerry toe. „Van wie kwam dat bod?"

„Een zekere meneer Stratton. Hij is zelfs helemaal naar Exeter gekomen om met me te praten." Brian zweeg even en nam een slok koffie. „Je moet weten," vervolgde hij, „dat ik een paar dagen na dat weekeind met jou in Manningbury, toen we afspraken naar Nederland te gaan, een brief ontving van meneer Houghton, dat is de zaakwaarnemer van mijn oom, en die schreef dat een zekere meneer Stratton hem had gepolst of de *Dolfijn* te koop was. Mijn moeder wou dat ik de boot verkocht, maar ik heb haar aan het verstand gebracht dat ik toch minstens naar Friesland behoorde te gaan om ervoor te zorgen dat de boot helemaal in orde is. Daarna zouden we altijd nog kunnen zien wat we met het jacht doen. Tenslotte heeft oom de boot aan mij nagelaten. Ik wou hem in ieder geval zien, terwijl hij nog in reparatie is en van meneer Meersen de eigenaar van de werf alles te weten komen over de ontploffing. En dan was er nog iets," voegde hij eraan toe. „Als ik hem probeerde te verkopen voordat hij was gerepareerd, zouden we best eens moeilijkheden kunnen krijgen met de verzekeringsmaatschappij."

Jerry knikte plechtig. „Dus je hebt tegen die zaakwaarnemer van je oom gezegd dat hij meneer Stratton moest berichten dat je voor zijn bod geen belangstelling had?"

„Ja. Maar twee dagen later kwam Stratton naar Exeter en probeerde mij over te halen de boot te verkopen."

„Hoe wist hij dat de *Dolfijn* bestond?" vroeg Jane.

„Dat vertel ik je straks," vervolgde Brian. „Ik was alleen thuis toen Stratton kwam — meneer Houghton had hem mijn adres gegeven — en hij vertelde me dat hij voor zaken in Exeter was en even langs wilde komen. Hij zei dat hij dol was op jachten. Hij was in Nederland geweest en had een weekeind in de buurt van Oosterloo doorgebracht. Daar hadden vrienden hem verteld over de *Dolfijn*. Hij was Meersen gaan opzoeken, en deze had gezegd dat de boot in reparatie was en voor zover hij wist niet te koop was. Maar hij had hem wel de naam van mijn ooms zaakwaarnemer gegeven."

„En zo kwam hij bij jou?" vroeg Jerry door.

„Wat zei hij over de boot?" wilde Jane weten.

„Hij hing een verhaal op dat het model hem zo aanstond en dat het jacht, hoewel de romp misschien door de ontploffing was ontzet, zo goed in elkaar zat, dat hij in elk geval een poging wilde doen het te kopen. Onder de gegeven omstandigheden leek tienduizend gulden hem een redelijke prijs."

„Tienduizend gulden?" riep

Een nieuw spannend avontuur van Jane en Jerry Conway, door GEOF

Jerry verbaasd uit. „Je oom heeft er vast niet meer dan vijftien duizend voor betaald toen hij hem liet bouwen."

„Dat weet ik," stemde Brian toe. „En als hij geen uitkering van de verzekeringsmaatschappij krijgt, moet hij de reparaties ook nog betalen," mompelde Jane.

„Ik ben nog niet klaar," antwoordde Brian en zijn stem trilde van opwinding „Ik heb zijn aanbod afgewimpeld door hem te vertellen dat ik de boot misschien later wel wil verkopen, maar dat ik voorlopig met vrienden had afgesproken naar Nederland te gaan en, als de reparaties klaar waren, terug te zeilen naar de oostkust. Eindelijk lukte het me hem de deur uit te werken, maar een paar dagen later kwam er weer een brief van meneer Houghton, waarin hij mij schreef dat Stratton de *Dolfyn* zo graag wou hebben, dat hij zijn bod had verhoogd tot vijftienduizend gulden als de zaak meteen kon worden beklonken."

Jerry floot zachtjes door zijn tanden. „Nou," mompelde hij tenslotte, „dat is niet mis. Waarom gaat hij niet naar de werf en laat er net zo eentje bouwen?"

„Hij wil er kennelijk niet net zo een, hij wil per se de *Dolfyn*."

Brian zette zijn lege kop op zijn schotel

„Maar waarom," drong Jane aan „Wat is er voor bijzonders met die boot?"

„Niets! Dat zei ik jullie al Maar sinds dat laatste bod zit ik te popelen om naar Nederland te komen."

Brian duwde zijn kop naar het blad. „Heb je nog wat koffie, Jane?"

„Natuurlijk." Ze schonk de kopjes nog eens vol.

„'t Is inderdaad een vreemde geschiedenis," zei Jerry eindelijk. „Heb je daarna niets meer van hem gehoord?"

„Nee, maar het is pas een paar dagen geleden. Toen ik gisteren in Londen aankwam, heb ik het kantoor van meneer Houghton

opgebeld, maar hij is de stad uit. Zijn assistent vertelde me dat er geen antwoord meer was gekomen sinds we het laatste bod hebben afgeslagen. Ik was in ieder geval niet van plan me nog verder druk te maken over Stratton, ik wou alleen maar zo vlug mogelijk naar die Friese scheepswerf toe — en toen vanmorgen die auto"

„Je denkt dus dat meneer Stratton iets te maken heeft met die poging om je te overrijden?" mompelde Jerry.

„Ik weet het niet," zei Brian voorzichtig. „Hij zat niet in de auto. De vent die achter het stuur zat, had ik nog nooit eerder gezien, maar ik zou hem beslist herkennen. Het is mogelijk dat Stratton erachter staat. Ik weet het niet; maar ik ben wel vrijwel zeker ervan overtuigd dat *iemand* niet wil dat ik die boot in handen krijg."

Jane hield haar adem in. „En die iemand gaat jouw gangen na," fluisterde zij, terwijl haar grote blauwe ogen schichtig het cafeetje afzochten.

„Doe niet zo griezelig," bromde Jerry. „Er zit hier geen mens."

„Maar toch houdt iemand me in de gaten," verklaarde Brian, terwijl hij zijn bezorgdheid trachtte te verbergen. „En hoe gauwer we uit Londen weggaan, des te beter."

Jerry knikte instemmend. „Eerst had ik gedacht," zei hij, „dat we vannacht misschien het beste zouden kunnen slapen in de flat van mijn oom Alec en morgen de dagboot nemen uit Harwich, maar nu geloof ik dat we beter vanavond al kunnen weggaan, als we tenminste een hut kunnen krijgen."

„Wat mij betreft gaan we meteen," zei Brian.

„Dan moest ik alles nu maar eens in orde gaan maken." Jerry stond op, „jij en Jane blijven hier, dan bel ik het station op en vraag of er nog hutten zijn voor de nachtboot."

Terwijl Jane en Brian al pratende nog een kannetje koffie uitdronken, liep Jerry naar een naburige kiosk en belde het passagebureau op. Binnen twintig minuten was hij terug en zijn gezicht straalde van blijdschap over zijn succes. Jane schonk hem nog een kop koffie in terwijl hij vertelde dat hij een tweepersoonshut had voor Brian en zichzelf, en vlak daarnaast een eenpersoons voor haar.

„De trein naar Harwich gaat pas vanavond," zei ze plotseling. „Wat hadden jullie gedacht in tussen te doen?"

Ze keek naar Brian. „Je wilt toch zeker zo min mogelijk hier in Londen rondhangen, hè?"

„Nee, daar heb ik ook al aan gedacht," viel Jerry in. „We kunnen best nu al vertrekken. We nemen de eerste trein naar de kust, lopen daar wat rond en gaan dan aan boord voordat de boottrein uit Londen van avond aankomt."

„Ik ben er vlak voor," antwoordde Brian opgewekt. „Als iemand mij in de gaten wil houden, ligt het meer voor de hand dat we met de boottrein gaan, dan in de namiddag eerst naar Dovercourt." — Om het eventuele achtervolgers moeilijk te maken, legden ze de tocht naar het station Liverpool Street af in twee etappes en met twee taxi's. De eerste taxi bracht hen naar het Eustonstation om iemand die hen zou trachten na te gaan op een dwaalspoor te brengen; van daaruit namen ze een andere taxi naar het station Liverpool Street.

's Middags waren ze omstreeks vijf uur in Dovercourt.

Even na achten wandelden ze terug naar de Parkstonkade en een uur later waren ze aan boord van het schip en bekeken hun hutten.

Pas toen de glinsterende lichten van de haven achter hen lagen en zij het vuurtorenlicht van Cork voor zich zagen, werd hun reis van Londen die tot nu toe zo kalm was verlopen, plotseling opwindend.

De drie jongelui hadden over het dek rondgelopen, en gekeken naar de laatste voorbereidingen voor het vertrek, naar het flitsen van de boeien in het kanaal en het verflauwen van de lichten in de haven, tot zij besloten in de lounge nog iets warms te gaan drinken om weer bij te komen van de koele nachtwind.

Ineens bleef Brian bij de kajuitstrap staan.

Jerry en Jane schrokken van zijn plotselinge beweging en staarden hem vragend aan.

„Wat mankeert je?" vroeg Jerry zachtjes.

Brian gaf geen antwoord, maar trok hen achteruit tegen een van de dubbele deuren, waarbij

hij Jerry voor zich duwde alsof hij zich achter hem wilde verbergen. Hij knikte in de richting van de brede trap die van het eersteklasdek naar boven leidde.

Een magere, lange man was de trap op gelopen, keek even in hun richting en liep toen de lounge eersteklas binnen. Hij had zandkleurig haar, scherpe gelaatstrekken en een moedervlek op zijn rechterwang. Hij zag er in zijn keurige pak uit als een zakenman op weg naar Amsterdam.

„Wie is dat?" fluisterde Jerry.

Brian wachtte tot de man was verdwenen.

„De bestuurder van de auto die me probeerde te overrijden," zei hij.

Wat is er voor gehsimzinnigs aan de *Doljin*? En wat wil die man van Brian? Het ziet ernaar uit alsof er nog veel zal gebeuren op de nachtboot....

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

ALL plannen voor de zomervakantie? Je kunt die ook per postzegel maken. Hier lokt bijvoorbeeld het „Parijs aan zee", de Franse badplaats Le Touquet. Je ziet de boulevard, het strand en rechts de hemelsblauwe zee. Dat is dan het nauw van Calais, want Le Touquet ligt recht tegenover Engeland en het is voor de Engelsen heel gemakkelijk om even naar deze badplaats over te wippen. Ze doen dit dan ook bij duizenden. En zo'n uitstapje wordt nog vergemakkelijkt door de geregelde dienst van transportvliegtuigen, waarbij ja met auto en al door de lucht de zee kunt oversteken. Rechts boven op de postzegel zie je net zo'n vliegmachine aan komen vliegen. Dat er in Le Touquet veel aan sport wordt gedaan en wel speciaal aan de Engelse sport, het golfspel, blijkt wel uit de afbeelding links. Wij hebben het niet geproefd, maar men zegt dat de gom van deze zegel met menthol is vermengd om het likken eraan te veraangenamen. Hierop zouden wij kunnen zeggen: lik nooit aan een postzegel, ook al smaakt hij nog zo lekker. Deze zegel verscheen in september 1962.

GROOTSTE DISCOTHEEK

Als je een liefhebber bent van grammofoonplaten draaien en je hebt zelf al een hele verzameling zwarte schijven bij elkaar, dan interesseert het je vast en zeker ook te weten waar je de grootste discotheek van de hele wereld kunt vinden. Het is de Engelse radio-omroep de BBC, die de grootste verzameling platen bij elkaar heeft weten te brengen. Destijds begon de BBC met een paar honderd, nu zijn het er al meer dan een half miljoen. Enkele bijzonderheden: 73 verschillende opnamen van Beethovens vijfde symfonie en meer dan 300 verschillende platen van de „schöne blaue Donau".
En wat ook belangrijk is, men heeft een systeem weten te vinden, waardoor iedere plaat binnen een halve minuut opgezocht kan worden en op de draaitafel terecht kan komen.

NIEUWE POEZIE-ALBUM VERSJES

Vader schrijft in het album:

Je bent mijn sprookjesdochter,
Mijn gouden koningskind,
Mijn lief, klein sneeuwprinsesje,
Door paps het meest bemind,
Ik zal je straatje vegen,
Ik maak je laantje glad,
Je stoot je niet aan stenen
Aan vaders hand, mijn schat.

OVER „DOM" GESPROKEN

Moeder boos tegen Joke: „Hoe durf je tegen tante Bets te zeggen dat ze zo dom is. Ga gauw naar haar toe en zeg dat het je spijt!"
Joke gaat netjes naar tante toe en zegt: „Tante, het spijt me verschrikkelijk dat u zo dom bent!"

RAADSELS

1. Eerst ben ik een lichaamsdeel. Met een letter arvoor ban ik een werktuig in de handen ven een timmarmen. Zet ja ook nog een letter achter mij den is mijn plaats om ja hals. Wie ben ik?
2. Wie kan met zijn hand een rijdende train doen stilstaan?
3. Mijn eerste deel is de naem van een munt. Heb je veel van deze muntan dan ben ja wat mijn tweede gadeelta aangeeft. In mijn geheal ban ik een land in Europa. Welk land?

Da antwoorden vind je alders op deze pagina.

DAT IS KRAS!

De 98-jarige opa Reid in Auckland, Amerika, heeft 'n wereldrecord op zijn naam staan. Hij is de oudste automobilist ter wereld, en de ruim 400 000 km die hij in zijn leven heeft gereden, zijn zonder aanrijding verlopen, terwijl ops bovendien niet één keer door de politie is betrapt op een verkeersovertreding.
Met het oog op opa's hoge leeftijd heeft men hem voor alle zekerheid een poosje geleden nog eens een rij-examen laten afleggen en opa slaagde met glans!

OPLOSSING RAADSELS

1. oor, boor, hoord. 2. de machinist. 3. Frank-rijk.

TOM POES en de ZONNEBRIL

DE GEHEIMZINNIGE ZONNEBLOEM WAS UITGE GROEID TOT EEN BRIL DIE EEN VREEMDE INVLOED HAD OP DE DRAGER

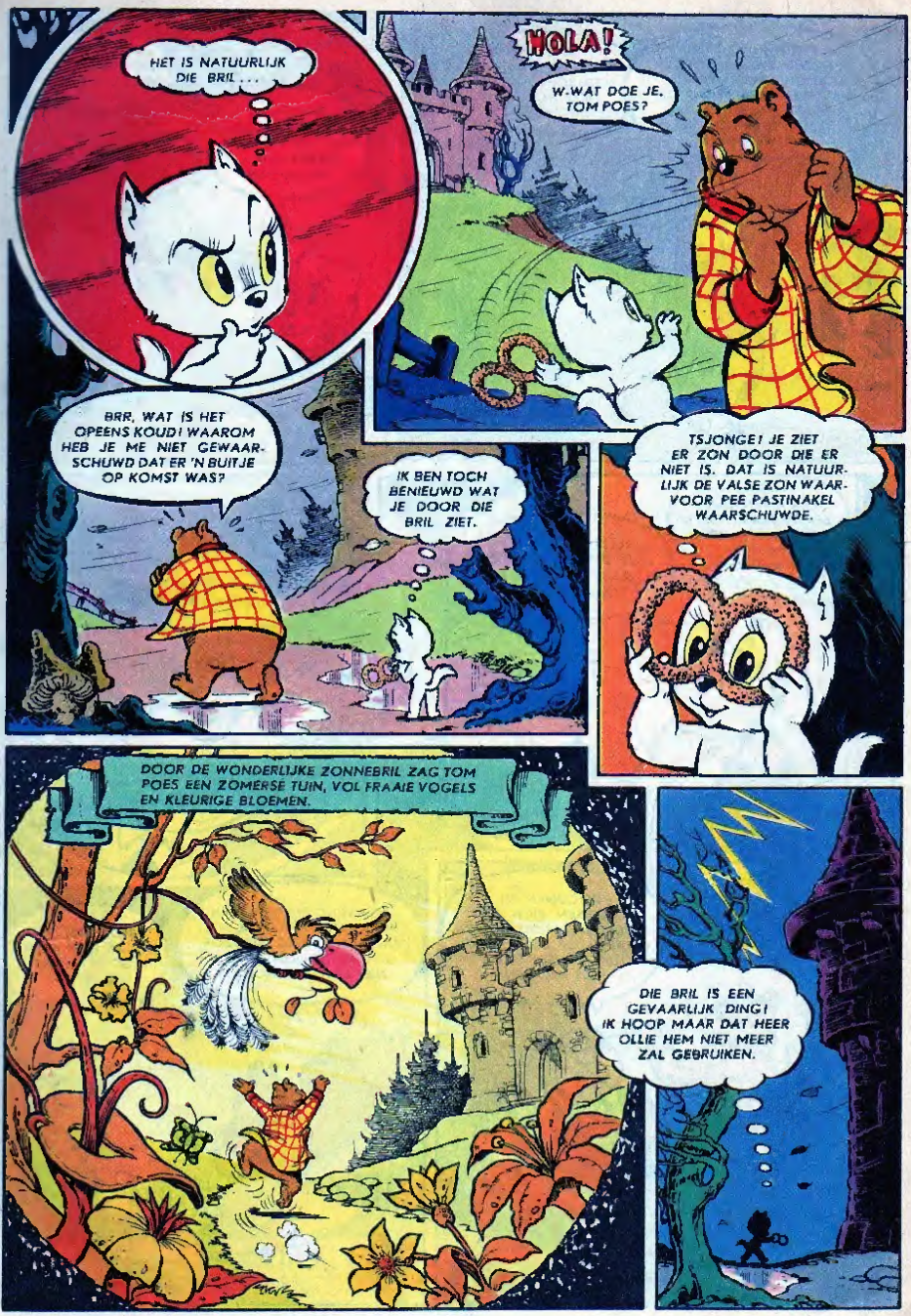
HET IS NATUURLIJK DIE BRIL . . .
HOLA!
W-WAT DOE JE, TOM POES?
BRR, WAT IS HET OPEENS KOUD! WAAROM HEB JE ME NIET GEWAARSCHUWD DAT ER 'N BUITJE OP KOMST WAS?
IK BEN TOCH BENIEUWD WAT JE DOOR DIE BRIL ZIET.
TSJONGE! JE ZIET ER ZON DOOR DIE ER NIET IS. DAT IS NATUURLIJK DE VALSE ZON WAARVOOR PEE PASTINAKEL WAARSCHUWDE.
DOOR DE WONDERLIJKE ZONNEBRIL ZAG TOM POES EEN ZOMERSE TUIN, VOL FRAAIE VOGELS EN KLEURIGE BLOEMEN.
DIE BRIL IS EEN GEVAARLIJK DING! IK HOOP MAAR DAT HEER OLLIE HEM NIET MEER ZAL GEBRUIKEN.

EEN WARM KOPJE KOFFIE ZAL U GOED DOEN, HEER OLIVIER. HET WAS NIET VERSTANDIG OM MET DIT WEER EEN UITSTAPJE TE MAKEN, MET UW WELNEMEN.
BAH! TOEH IK DIE BRIL OP HAD, SCHEEN DE ZON! GEEF HEM TERUG, TOM POES!

MAAR ZONDER BRIL IS OOK ALLES ZO GRAUW EN AKELIG!
BETER NIET, HEER OLLIE. DIE BRIL GEEFT EEN VERKEERDE KIJK OP DE DINGEN.
HET LEVEN VAN HEER OLLIE ZOU NOG AKELIGER WORDEN...

HIER IS EEN AMBTENAAR EERSTE KLASSE OM U TE SPREKEN, HEER OLIVIER.
JUIST! HET GAAT OM EEN DRIEGENDE KWESTIE. U HEBT BELASTING ONTDOKEN.

BLIJKENS EEN OUD DOCUMENT IN ONZE ARCHIEVEN BEZAT UW VADER EEN VERMOGEN AAN GOUDSTUKKEN. HET IS 'N GROVE NALATIGHEID DAT U HIERVOOR NOOIT BELASTING HEEFT BETAALD. EEN MILJOEN, HEER BOMMEL!

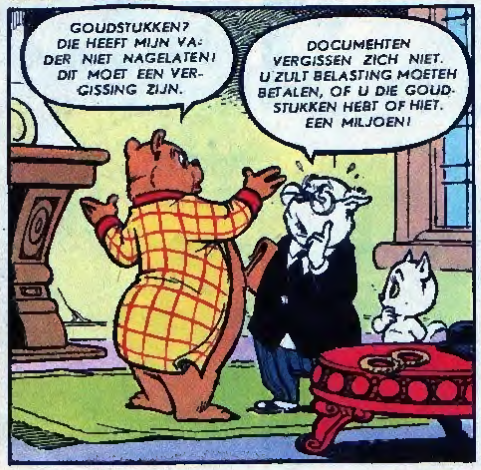
GOUDSTUKKEN? DIE HEEFT MIJN VADER NIET NAGELATEN! DIT MOET EEN VERGISSING ZIJN.
DOCUMENTEN VERGISSEN ZICH NIET. U ZULT BELASTING MOETEN BETALEN, OF U DIE GOUDSTUKKEN HEBT OF NIET. EEN MILJOEN!

BELASTING BETALEN? EEN MILJOEN! WAAR HAAL IK 'T VANDAAN?! BAH, GELDZORGEN. ALSOF MIJN LEVEN AL NIET ZWAAR GENOEG IS.
BLIJF VAN DIE BRIL AF, HEER OLLIE! DIE GEEFT NU GEEN OPLOSSING!

DONALD DUCK · Een vrolijk moekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. · Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

Max
OH, KOM GAUW, MAX !! IK HEB EEN DIEF GE-ZIEN !!!!
SSSST! DAT IS HET HUIS VAN DE RIJKE MENEER SPULLEMANS! DIE IS OP REIS!
SNEL! GA DIRECT EEN AGENT ROEPEN .....
ZO! NU VLUG EEN HAPJE MARS!
DA'S STERK JONGEMAN! DA'S HEEL STERK!.. !!!
ACH, AGENT, MET MARS IS ZOIETS HEEL GEWOON...
... EN HET IS OOK HEEL ERG LEKKER !!!!
25 ct
Mars